

kyssede os tit, det gjorde Bedstemor i Galten ogsaa, den anden Bedstemor ikke. Far var vi vist nok lidt bange for, han tog sig ikke særligt af os. Ja Gunner hang jo meget efter ham, saa han fik fra først af mere at gøre med Far end vi tre store. Vi havde jo Forpagter Jens Thimsen, som boede i det sydvestlige Hjørne af Gaarden. Vi legede sommetider ude med de to ældste Dreng, Hans og Lars, men de var aldrig inde hos os. Det ligesom laa i Luften, at vi var lidt finere. Men saa skete der det, som i hvert Fald blev en Omvæltning i mit Liv, og satte mig ind paa et andet Spor. I 1886, det Føraar Thora blev født, blev der solgt en Del Jord fra Præstegaarden. Forpagterens rejste, og Far overtog selv Bedriften. Østerhuset blev revet ned, og der blev sat et Plankværk af gamle Jernbanesveller, og Far plantede smaa Træer til et Læbælte, der hvor Huset havde staaet. Den østree Ende af den søndre Længe blev ogsaa revet ned, saa Indkørslen blev der istedetfor gennem Porten, som var der før.

Der blev lagt Logulv i Porten. Forpagterens Stuer blev lavet om til Lade, og der kom en Port mellem Vesterhuset og Sønderhuset. Det maa dog nok have taget flere Maaneder før at faa alt det lavet, det husker jeg ikke saa nøje. Men til 1. Maj kom Anders Rendbæk og en Pige fra Haderup, Else Jensen, gaaende fra Tarm St., det var en Søndag Eftermiddag, Far og Mor var ikke hjemme, lige da de kom. Barnepige Anne og vi Børn legede i Gaarden i dejligt Vejr. Saa begyndte ligesom en anden Livsførelse. Vi begyndte at synge Morgensang, det havde vi ikke gjort før. Og alle Folkene spiste inde sammen med os om Middagen. I Køkkenet blev der lavet Bænke langs Væggen under det ene Vindue, og henne før Enden af et dejligt hvidskuret Bord, som blev sat der.

Om Vinteren spiste vi ogsaa gerne Middagsmad der til daglig, og altid Eftermiddags Mellemmad og Grød om Aftenen. Og saa kom vi Børn jo til at hjælpe med Arbejdet i Marken. Og Anders kunde sætte os i Gang. Naar der var Tid til det, fortalte han Historier for os. Vi fik Lov at ride paa Hestene, naar de om Aftenen skulde hentes hjem. Vi havde smaa Lam, som vi gav Mælk af en Flaske. Vi kom ligesom i en helt anden Verden. Men Haven blev førsømt, det var jeg sommetider ked af. Barnepigen skulde skuffe Gangene, og Mor plantede Blomster i Bedene udenfor Havestuedøren. Der var nu saa kønt, saalænge Mor levede, men Nordhaven, som ellers var vældig god Urtehave, var der saaet Havre i, og Sønderhaven grøede saa temmelig til. Naa, men jeg kommer for langt bort fra Mor, som jeg egentlig skulde skrive om. Mor holdt Humøret højt trods alt, hun forstod at tage de smaa Glæder og nyde dem. Jeg husker hende sidde udenfor Havedøren med sin Morgenkaffe, naar Far var gaaet i Marken.